

BÉTSI MAGYAR KURIR.

Nr.

Índult: Kedden, Augustus' 5-dikén, 1834.

11.

SPANYOL ORSZÁG.

Moniteur Jul. 22 ről. „Egy telegráfi hivatalos tudósítás 20 ről jelenti, hogy Don Carlos, minekutánna a' sereget a' maga részére meg nyerni hijában törekedett, Alavának akart fordulni. — Rodil Salvatierra felé indult, hogy öt ebben meg akadályoztassa. Még eddig semmi verekedés nem történt.“

Gazette de France, a' Don Carlos főhadi szállásáról jött következő tudósítás iránt kezes: Alzagua, Jul. 14-ről. A' király ma este mintegy 7 óra tájban Alzaguába megérkezett. Az ő eddig való előre nyomulása egy győzedelmi pompához hasonlított, az elragadtatás, melly mindenütt kitör, párnélkül való. A' Gazette tovább a' Navarrai levelek után azt erősíti, hogy a' Rodil viaskodó ereje 4000 gyalogoknál és 500 lovasoknál többől nem állana, és főképpen ezen lovassága és pattantyúsai segedelme által igéri, hogy a' király hadi seregeinek elmentállhat.“ — A' Memorial Bordelais Jul. 19 ről jelenti: Bayonéból Jul. 17-ről „Itt sok lovak felvásároltatnak; rövid idő alatt 200-ra megy a' számok, mellyek a' Carlistáktól elfoglalt helyekre küldetnek. Don Carlos Castilia felé elő nyomult. Rodilnak fényes ajánlásokat tett, hogy a' maga részére megnyerje. Rodil mint egy 8000 emberrel Pámplonából Salvatierra felé indult, hová Don Carlos már béútaozott.“ — Az Indicateur de Bordeaux 19-ről jelenti: A' Don Carlos Spanyol or-

szágban való jelenléto már semmikétséget nem szenved, mind egy, mitso-da úton módon jutott el oda. Ámbár ez a' Spanyol dolgokban valóságos zavart okozhat, mindazáltal azok, kik a' helyfekvéseit, és a' felekezetek állását jól esmerik, átaljában nem nyughatatlankodnak, minthogy a' Don Carlos alatt lévő 10,000 embernek, 12,000 öreg katonákból álló sereggel, és egy Rodilal van baja; az Insurgenseknek pedig, kik rettenetesek a' hegyes tartományokban, az Ebro mellyékén, mint-hogy nints lovasságok, melly az Ó Castilia tércin elmulthatlanul szükséges, tsalhatatlanul meg kell verettetniek. Ha Don Carlosnak aza' szándéka, hogy az új Cortesekbe, kik Madridba gyűlnek egybe, félelmet öntsön, úgy ezen fő városra kell reá rontania, de ez olly terv, mellynek hihetösen a' kezdetekor már hajótörést kellene szenvednie.“

A' Párisi újságok: Jul. 23 ről „Madridból költ levelek 14-dik és 15 ről jelentik: hogy ebben a' fő városban a' legnagyobb tsendesség uralkodik. A' Cholera ott igen szelid volt. A' Memorial des Pyrenées szerint a' Cholera Xeres de la Fronteraban nagy pusztítást tett; ez a' nyavalya már Gibráltár, Algrimas, Tarifa, los Varríos, Grenada, Cordova, Arcos városokban, és Andalusianak más helysegeiben is kiütött. A' ki ütés első napján Xeresben 60-on lettek a' ragadó nyavalya áldozatai.

Midőn Don Carlos Spanyol országba lett megérkezésének híro Mad-

ridban elterjedett, eleinte megrezzen-
tette a' főváros lakosait; de a' patrioti-
stus tsakugyan győzdelmeskedett.
A' nemzeti testőrző sereg kérte, hogy a'
pretendens ellen táborozhasson, de ez
még most szükségtelennek tartatott.

General Rodil Jul. 9-kén, tehát
azon a' napon, mellyen Don Carlos
a' Spanyol földre lepett, a' követke-
zendő Proclamatiot bocsátotta ki: „a'
fő hadiszálláson Mendáviában, Jul.
9 kén, Navarraiak! Guipuzcoiak! Ala-
veseiek, és Biskájiaiak! Minthogy én
a' Felsőes Királynétől leánya nevében
Navarrai Vice Királynak kinevez-
tettem, az éjszaki hadi seregnél pedig
fő hatalommal fel vagyok ruházotva,
azt hiszem, hogy az atyáink Istene, az
Urakodó Királyné érzései, és magam
mint Spanyol és katona iránt való kö-
telességemet sérteném meg, ha azon
szempillantatban, mellyben kardomat
azok ellen, kik a' pártütésben megátal-
kodnának, kivonóm hozzájok beszédet
nem intéznék; hogy őket, míg még
idejek van, a' romlástól és kiirtástól
meg őrizzem. — kevés napok alatt a'
táborozás Portugalliában bévégződött;
Don Miguel és Don Carlos a'
felszigetből kiűzettek; mindazok, kik
Portugalliában a' bitangolás zászlóit kö-
vették, meghódoltattak és lefegyverkez-
tek. — Két hatalmas nemzet, Anglia
és Frantzia ország, közönséges egye-
zésnél fogva, a' két ország felszigete
egybebekéltetésére, vagy a' szükség
esetében, a' két pretendens kiűzésére
velünk egybe szövetkeztek. — Minden
más Spanyol tartományok tsendesek és
engedelmesek, és tsak ez a' szerentsét-
len tartomány hagyta magát pártütésre
elcsábítatni, és siet a' polgári hadak
pusztításai által magát semmivé tenni.
A' sereg, melly a' törvényes királyné
iránt napról napra nagyobb hűséggel
viseltetik, kettőzötti bátorságát és a' ha-

za igaz ügyéhez ragaszkodását. A' Por-
tugalliából ditsősséggel megkoronázva
vissza tért bajnokok, és a' kik ezen
tartományokban olly bátran és vitézül
hartzoltak, mintegy testvéri módon egy-
be ölelkeztek táboraikban, és mind-
nyájan a' Vitézi nemes vetélkedő buz-
góságtól lelkesítette, alig várják, hogy
egyesülve az ellenséggel szembeszállhas-
sanak. Az Ő Felsőes országlásának sze-
rentsés megalapítására az eszközök és
segéd források bővségben készen álla-
nak; a' napoként inkább inkább elgyen-
gített és kimerített bitangolás fe-
lekezete, utolsó iparkodásait a' halál-
al való hartzra fordítja. — Illyen az
a' kép, mellyet szemetek előtt kell
tartani, ha nektek még valami kedves,
— nem akarom mondani életetek —
mert azt minden Spanyol megtudja vet-
ni — hanem a' ti familiátok, a' ti hoz-
zátok tartozóitok, ez a' ti szülőtte föl-
delek, mellyel annyira ditselkedtek,
hogy szeretitek, és a' mellyet úgy el-
pusztítotok, mint a' legkegyetlenebb el-
lenség. Ha talám nekem erőm fogyat-
koznék, a' királyi tekintetet ismét hely-
re állítani; ha ti tulajdon szemetekkel
nem látnátok az alattam lévő katonák-
nak számát, rendtartását, buzgóságát,
kik tsak egy jelre várnak, hogy a' láz-
adás fejét öszve tapodják, úgy nem
tettem volna próbát is veletek, 's a' bé-
ke szavait intézném hozzátok. — Ha
titeket azon szempillantatban, melly-
ben a' fenyítő veszsző ellenetek feleme-
lődik, még szelídséggel intelk, ez on-
nan esik, hogy titeket mint eltevelyed-
teket úgy nézlek, ámbár mint bűnő-
sökkel úgy bánhatnék. Már a' ti segéd-
forrástoknak vége van, ti éppen azon
Fejedelemtől, kiért életeteket felakar-
játok áldozni, számba sem vevődtök,
és majd ugyan azoktól látjátok maga-
tokat elhagyattatva lenni, kik titeket
hartzba taszítottak, 's kik talám éppen

ezen szempillantásban készülnek, ragadományok gyümöltseivel idegentartományba menni, míg ti a' törvény egész keménységének áldozatai lesztek. Tétováztok e' tehát tovább, fegyvereiteket, a' könyörületességgel telyes királyné lábai eleibe lerakni, ki az engedelem elsőségét, mint a' királyi szék legbetsesebb tulajdonát úgy nézi? Én mind azoknak, kik a' felfegyverkezett bándától tüstént elszakadnak, annak felséges nevében, és azon telyes hatalom szerént, mellyet nekem engedett, szabad úti levelet és bátorságot ajánlok, hogy engedelemmel és jóssággal bánnak velek. De hogy a' Királyné kegyessége az eltévelyedtekre nézve hasznos lehessen, elmulthatatlanúl szükséges, hogy jó akaratoknak nyilvánvaló bizonyosságát adjátok, — 's fegyvereiteket, mint megbánástok legegynesebb jeleit, lerakjátok. A' mi azokat a' Vezéreket illeti, kik bünös szándékokban nyakasan megmaradnának; noha látják, hogy mindennek hijával vannak, a' mibe reményeket vethetnék; ha elhagyattatva, megsalattatva, minden segítség nélkül még is szabadkozának a' királyi kegyelmességhez, azon egyetlen egy menedékhelyhez, melly számokra még nyitva van folyamodni; úgy az Isten és emberek előtt ők tartoznak számot adni a' vérért, melly a' pártütés elnyomása végett, a' Királyi szék és a' törvények tekintete helyre állításáért fog folyni. (akáírva) Jose Ramon Rodil."

EGYHÁZI STÁTUSOK.

Ő Szentsége XVI Gergely Pápa Jun. 25 kén költ Kerülőírásának folytatása.

(M. Kurír 10 szám.)

„Irtóznunk, itt mind azt előszámálni, a' mi a' vakmerőségnek és istentelenségnek ezen leggonoszabb kóhalmányában az isteni és emberi dolgok

felforgatására öszvehordatott. A' mi pedig még különösen felborzaszt és a' vallással egyenesen ellenkezik, az, hogy a' szerző, illy szörnyű tévelygéseinek támogatására isteni rendeléseket hord fel, 's a' tudatlanokat azokkal ámitja, és hogy ő a' népeket az engedelmeskedés kötele alól feloldozza, éppen úgy, mintha Istentől küldetett és megillettetett volna, a' Szentháromság nevében kezdve, mindenütt a' Sz. Írás szerént hordja fel, 's azokat, mellyek Isten szavai, a' legnagyobb ravaszssággal és szemtelenséggel elfatsarja, hogy gonosz álmadozásait annál inkább elfogadják, 's e' szerént, a' mint Sz. Bernát szöll; annyival nagyobb hiedelemmel: „a' setétséget tolja világosság helyett az emberekre, hogy méz helyett v. is inkább a' mézben mérget adjön bé, midőn a' népeknek új evangéliomöt kóhol, és más talpkövet vet, mint a' melly már vettetett.“

De a' józan tudománynak ilyen elfatsarását, hallgatással parantsolja elmellőznünk az, a' ki Minket az Izraelben örnek állított, hogy Mi a' tévelygésektől intésünkkel elvonjuk azokat, kiket a' hitnek elevenítője és végrehajtója a' Jésus gondviselésünkre bizott.

A' honnan, meghallgatván némelyeket a' Mi tisztelendő Atyánkfiak, a' római szentegyház Kárdinaljai közül, megvetjük és kárhoztaljuk, tulajdon érzésünkből, és bizonyos esmeretünkből 's apostoli hatalmunk tellyességéből az említett illyen tzműkönyvet: „Paroles d'un Croisant“ mellyben a' népek az Isten szavainak átkozott elforgatása által, a' köz rendtartás minden köteleinek elszaggatására, a' két hatalomnak megrázására, minden országban a' felzendülésnek, és pártütésnek élesztésére, táplálására és alapítására, elámíttatnak. Azt akarjuk tehát, hogy az a' könyv, melly tulajdonképpen ha-

mis, rágalmozó, vakmerő, kormányfelforgató, Isten szavaival ellenkező, istentelen, boszszantó és tévelygő állításokat foglal magába, mellyeket az Anyaszentegyház már a Waldensisek, Wikklefíták, Huszszíták 's több illy tévelygők tanításaiban kárhozatott akaratunk szerint örökre megvetessék és kárhoztassék.

Most már a' Ti dolgotok, Tisztelendő Atyámfiai, ezen Mi parantsolatunkat, mellyet mind az egyházi mind a' polgári ügyek eligazítása kívánt Tölünk, telyes erővel végrehajtani, nehogy ez a' munka, melly a' setétségnek szemetéből veszedelemre terjesztik széllyel, még ártalmasabbá váljon az által, hogy az a' rajoskodó újításvágnak kedvez, 's mint a' rákfene a' nép között olákkodik. Kötelességtek a' józan tudományt ezen tekintetben oltalmazni, az újítók ravaszságát felfedezni, és a' keresztyén nyájra szorgalmatosban mint valaha ügyelni, hogy a' vallásos buzgóság, az istenes tselekedetek és köz béke virágozzanak, és szerentsésen tenyészsenek. Ezt Mi a' Ti hűségteklől és gondos fáradozástoktól a' köz jó előmozdítására nézve teljes bizodalommal várjuk, hogy Mianak segedelme által, ki a' világosságoknak atya, Sz. Cipriánnal örvendezve elmondhassuk: „általláltuk a' tévelygést és megvetettük, és azért tapodtuk el, mert ráesmertünk és felfedeztük azt.“

Egyébaránt elég szomorú tapasztalásból tudhatni, hova téved az emberi észnek elmés véleménye, ha az újítások után kapkod, és az apostol intése ellen többet akar tudni, mint sem kell 's magába sokat bízván, azt tartja, hogy igazságot a' katholika anyaszentegyházon kívül kell keresni, mellyben pedig azt a' tévelygésnek szemetje nélkül feltálhatni, és a' mellyet azért

minden igazságok oszlopának és talpkövének neveznek 's a' minthogy az is. Értetni fogjátok, Tisztelendő Atyámfiai, hogy Mi itt a' philosophiának nem régiben megállított tsalfa és egészen megvetendő tudományalkotmányáról szözlünk, mellyben elvetemedett és féketlen újításvágyból az igazságot nem ott keresik a' hol valósággal vagyon, és megvetvén a' szent és apostoli hagyományokat, más hiú, hibás és bizonytalan tudományt állítanak elő, mellyet az anyaszentegyház helybe nem hagyott, 's mellyek által a' felfúvalkodott emberek, — mindazáltal helytelenül, az igazságot vélik támogatni és oltalmazni.

Midőn azomban Mi, az Istenől reánk bízott felvigyázás és gondoskodásnál fogva a' józan tudományt megvizsgálván, meghatározván és oltalmazván ezeket írjuk, sóhajtunk azon keserves seben, mellyet szívünkön a' mi fiunknak eltévelyedése ejtett, és e' miatt okozott nagy fájdalomunkban egyéb vígasztalást nem reménylhetünk, hanem hogy az az igazság útjára vissza térítettik. Emeljük fel azért mindnyájan szemeinket és kezeinket ahoz, a' ki a' böltsességet vezérli és a' böltséket megjobbítja, és esedezzünk előtte, hogy foganatos szívet és erős bátorságot adjon neki, a' szeretettel teljes mélyen megszorított atya szavának meghallgatására, 's az által az anyaszentegyházat Titeket, ezen Szent Széket és Minket minél előbb vígasztaljon és örvendeztessen meg. Mi bizonyosan szerentsésnek nevezendjük azon napot, mellyen megtért fíjunktat atyai szívünkhez szoríthatjuk, 's igen is reménylünk, hogy az ő példája a' többieket is megjobbítja, kik ő általa tévelygésbe ejtettek, úgy hogy a' Státus és az anyaszentegyház javára tudományokat és tselekedeteiket mindnyájan egyesítik. Hogy Ti ezen nagy jótéteményért, Ye-

Iőnk együtt alázatos könyörgések által az Istennél esedezni fogtok azt kívánjuk és meg is várjuk a' Ti főpásztori buzgóságotoktól. A' midőn Mi erre Nektek Isteni segedelmet kívánunk, Reátok és nyájaitokra, ezen segedelem zálogául teljes szeretettel apostoli áldásunkat adjuk.

Költ Rómában, Sz. Péternél Jun. 25-kén 1854. Pápaságunknak negyedik évében.

XVI. Gergely Pápa.

N A G Y B R I T A N N I A.

Hertzeg Wellington a' Felsőházban, Jul. 17-kén az új Ministeriumnak az Irlandiai Kénszerítő billre nézve megváltozott belátása iránt röviden így nyilatkozta ki magát: „Kevéssel ez előtt, úgy fejezte ki magát a' nemes Gróf, midőn ő a' rendszabásokat behozta, hogy erősen meg volna győztetve a' rekesztékeknek minden lármás nép gyűlések meggátolására nézve igen szükséges voltokról, és a' bill azok nélkül veszedelmesebb inkább, mint haszontalan; továbbá igazságtalan és politika ellen való lenne, 's a' nemes és tudós Lord ezen kinyilatkoztatását tökéletesen helybenhagyta. (halljuk!) A' nemes és tudós Lordnak több elmességének kellene lenni, ha minket rá akarna beszélni, hogy akkor, mikor ezen rekesztékeket mint tzelarányosokat és elmaradhatlanokat úgy adta elé, nem gondolta volna, hogy azt az alsóházban keresztül viheti; most pedig, midőn vette észre, hogy az alsó ház nem fogja helybe hagyni, megfordítja a' dolgot és erősíti, hogy ezen rekesztékeket soha sem tartotta helyeseknek. (halljuk!). Mintegy két héttel ez előtt, ezen rekesztékeket beiktatni tüzesen kívánták, most pedig egyszerre felhagynak velek. Hogy hogy? hiszen az Irlandi Lord

helytartó egy nagy tsomó bizonytságot küldött bé ezen tárgyra nézve, melyekből kitetszik, hogy ez erőszaktételek és hibák Irlandiában az utolsó esztendőben — a' bill következtetésében — három ötöd részszel kevesedtek. (halljuk! halljuk!) Minden a' kire az Igazgatás a' bill kivitelét bírta, azt jelentette ki, hogy a' bill igen hasznosan dolgozott; sőt maga az Irlandiai igazgatás, 's még a' nép is buzgón ohajtja a' bill megújítását (halljuk! halljuk!) 's közönséges belátás, hogy ha azon rekesztékek kihagyatnak az ő egész munkálódások el töröttetnék. A' Bill megújítása tehát a' legutolsó nemes első Ministertől, és a' nemes tudós Lordtól ajánltatott, kik mind ketten ezen rekesztékeket elmaradhatlanoknak tartották; a' bill elfogadtatott; most azonban a' nemes Viscount jelenti: hogy nem tsak ezen rekesztékekkel akarnak felhagyni, hanem még a' billt is ebből a' házból az alsóházba útasítani, mivel különbben féltő, hogy az alsó ház azt nem hagyná helybe: (halljuk! halljuk!). Mit hát a' felsőház annyira megalatsonittassék? (hangos helybehagyás az oppositio részéről). Igy akarnak e' velünk játszani? 's mint valami Registratúrával úgy bánni? Hát, azon fontos bizonytságot, melyeket a' Lordhelytartó olly gonddal szedegetett egybe tsak semmik! az ő belátása tellyeséggel nem vevődik számba? Miért kellene azt gondolni, hogy az alsó ház ezen rendszabást vissza vetné? Hiszen, éppen az ez, melyet a' mult esztendőben küldött volt bé a' felső háznak. Azt mondják, hogy a' nemes Gróf kinyilatkoztatásait formájokból kivetkették. En bizonyoson az utolsó lennék, ki akármelly nemes Lordnak megjegyzéseit formájából ki venném, de valóban, ha valamire emlékezem, arra igen jól a' mit a' nemes Gróf a' háznak mon-

dott, hogy a' Cabinétnak egy tagja (halljuk! halljuk!) tudtán kívül a' Lord Helytartónak írt, 's ezen három rekeszték kihagyása iránt kívánságát tudakozta, valamint arra is, hogy a' nemes Vice Király válasza oda ment ki, hogy azok nélkül is segíthetne magán, és ehez képpest mindjárt vissza írt a' V. Királynak, hogy nézné ezt tupa Irlandiai dolognak, és ángoly politikából reá se ügyeljen. (halljuk! halljuk!) — A' nemes Gróf azzal végzé, hogy ő a' legerősebb elhatározással jelentette ki, a' bill keresztül vitelét, és azon rekesztékek béiktatása, mint valami sine qua non mellett megállott. (halljuk! halljuk!). Még is ez a' rendszabás minden haladék nélkül elmellőződjék, mivel azt hiszik, hogy az alsóház nagyobb része ellene lenne. — Ha egy ilyen elev megállapittatik; reszketek a' következtetésektől. (helybehagyás az Oppositio részéről). Nem tzelom, a' Minisztereknek a' billet való előlépésekben akadályt vetni, én megeleégsem azzal, ha az egész számadást reájok háríthatom, 's intem őket ezen számadás előtt, mert az éppen nem fog tsekélységből állani (helybehagyás). Gróf Limerik a' Hertzeg Wellington beszédjére fel kiáltott: „Jó Isten! hát már annyira ment a' dolog? hát úgy meg kell e' aláztatnunk, hogy tsak a' más ház határozásait regisztráljuk? (helybehagyás az opp.) Megaláztatással fenyegettetünk; de legalább ha ennek a' háznak egykor meg kellene aláztatnia, magunk ne adjunk arra fegyvert.“ Utánna Lord Melbourne fogá fel a' szót: „a' nemes Gróf által ellenben (G. Wicklow) az én nemes és tudós barátomnak azt a' szemre hányást tette, hogy kitételeiben minden illendőségen túl lépett. Nem hihetem, hogy a' nemes Gróf maga se lépett volna túl az illendőségen, midőn beszédében minket ministereket

alatsónysággal és álnoksággal vádolt, azt állítván, hogy készebbek vagyunk a' gyalázatot kiállani, mint hivatalunkról lemondani. Tudtára adom most a' nemes Grófnak, hogy a' tsüfolódás és gúnyolódásba vele nem akarok mérkőzni. Eppen olly kemény kifejezésekkel élhetnek, mint ez a' nemes Gróf (helybehagyás). Mondhatnám, hogy két szenevedelemtől, még pedig a' legerősebbektől, mellyek az emberen uralkodhatnak, engedi magát elragadtatni, a' megbántott hiúság és megtsalattott betsületvágyástól. De aze félékbe nem akarok belé elegyedni, hanem tsupán a' kérdéssel magával foglalatoskodni. A' mennyire az én politikai tapasztalásom terjed, és ez meglehetősen meszsze terjed, semmi esetre nem emlékezem, hogy a' hivatalban lévő személyek eránt bizodalmatlanságot jelentettek volna ki, a' nélkül, hogy más része a' háznak, ha ollyan vélekedéssel volt, mint több nemes Lordok ma estve ki jelentették, a' tárgyat ajánlás formába a' Parlamenteleibe ne terjesztette volna, hogy az ország az iránt határozást tehessen. (halljuk! halljuk!) — ezt nevezem én ki nyílt, férjfiás és illő tettnek. De azt kérdem a' nemes Lordoktól itt általellenben, ha szép e', eszes e', hazafihoz illő e', azokat tupa gúnyal üldözni, kiket hivatalokból kinyomni nem tudnak, és ha kinyomhatnának is, helyeket bizonyoson nem tölthetnék be“ (halljuk!). A' Szónok azután kifejtette, melly természetes legyen, hogyha a' Ministerium a' rendszabásokat elsőben elmulthatatlan szükségeseeknek tartotta is, de azután a' Lord Helytartónak fontosabb előterjesztései által, másra tanátsoltatott, ezen rendszabásokkal, az ország java tekintetéből, ismét felhagyjon. Ezek a' környülállások, folytató beszédét, okozták, hogy a' Ki-

rály parantsolatjának engedjen, ki ötlet a' Cabinét fejének hívta meg. Ezzel tartozott a' Királynak és a' Hazának, 's ezeknek nevében szállítja fel a' házat, hogy iparkodásaiban segítsek. „Egyébaránt,“ így végzé a' szónok, ha a' közönséges gyűlések Irlandiában veszedelemmel fenyegetők lennének, akkor az Ő Felsege Ministerci a' Parlamentumot egybe hívnák a' mikor tetszenék, és a' Királynak javasolnák, hogy a' rend fenntartására szükséges erő fordítottassék. Lord Wharncliffe ki jelentette, hogy ő a' bill másodszori felolvasása ajánlásakor minden ezen tárgyra tartozó irományokat előkíván terjeszteni. Hertzeg Buckingham, ki a' Lord Rantzellárral szóvitatásba ereszkedett, olly tüzesen beszélt, hogy gyakran éppen nem lehetett érteni. „A' Bill“, monda a' többek közt, „mellyel a' ministerek felhagytak, egyáltalában megegyez az ország kívánságával, és azért nem kellett volna vele felhagyni.“ Utoljára Marquis Lansdowne, a' Ministeriumot ismét oltalmazni kezdé, de Marquis Londondery azt hitvány foldozni való munkának nevezé. Lord Ellenbrough kérdésbe tevé azután, ha valyon Littleton Ur az Irlandi Titoknok, ki ezen szemtelen közlést tette O'Connell Urnak, hivatalában meg marad e'?

ÚJABB TUDÓSÍTÁSOK.

(Spanyol orsz.) Moniteur Jul. 26. Telegráfi jelentés Bayonnéból, Jul. 25-ről: „Madridból írják, hogy a' Királyné személyesen akarja ott a' Cortesek országos gyűlését megnyitni. — Navarrai tudósítás: Don Carlost és Zumalacarreguyt Rodil seregei Borundában körülkerítették, úgy hogy az ütközet elkerülhetetlennek látszik.“ Még az nap estve a' kormány-szék más tudósítást is vett Bayonnéből

telegráf által Jul. 24-kéről: „Rodil elfoglalta Oneta, Salvatierra, Segura és Atana helyeket. Zumalacarreguy Alzuába húzta vissza népét. Úgy látszik hogy Don Carlos a' hadi főszállást elhagyta, hol legyen nem bizonyos.

Egy Madriti levelezője a' Timesnek jelenti Jul. 9-ről, hogy az epekórságtól való félelem szinte egészen elenyészvén, a' Királyné vissza mentele a' fő Városba 21-re van határozva. — De azolta nagyon megváltoztak a' környüállások. Mert a' cholera Jul. 16-kán egész dühösséggel kezdé pusztítani, a' mint az itt következő, Ildefonso-ban kiadatott hivatalos tudósításból kitetszik. Ildefensó Jul. 18. Egy idő óta valami gyanús nyavalya mutogatta magát Madridban a' szegényebb sorsú lakosok között; de a' mellyet ázsiai cholérának éppen nem tartottak. Azomban tegnapelőtt hirtelen olly dühösséggel ütött ki a' nyavalya, hogy az első 24 órában 243 személy, tegnap pedig még többleve annak áldozatja. Minden megrémült; 's minthogy azt hírtelte a' tudatlan nép, (mint ez más országok nagy városaiban is így történt), hogy a' kútaq megmérgeztettek, a' tudatlan dühösök a' klastromokra rohantak 's azokat feldulván, a' barátokat öldösní kezdték, míg végre fegyveres erő állott elő, 's a' kegyetlenséget meggátolta és a' dühös népet szélyyel oszlatta.

B É T S.

Udvari Agens Szürnyeghi Tekint. Horváth József Ur, ezen eddig visselt hivatalából tulajdon kérésére elbocsátatott.

M A G Y A R O R S Z Á G.

Po'son Aug. 1-ső napján. Elvégezvén a' Tekint. Karok és Rendek körületi üléseikben a' Királyi Fiscus örökös ödéséről tartott tanátskozásaihat an-

nak minden ágazatára nézve; tegnap a' Királyi és a' Sz. Kir. városi Fiscus között előforduló határokat vették fel tanácskozások tárgyául.

Pest. Julius 28d. 's 29d. napjain tartatott szabad kir. Pest városa tiszti karának megújítása Méltóságos Báró Mednyánszky Alajos, ts. k. kamarás, m. k. helytartói Tanácsos, 's a' t. mint e' végre kinevezett kir. Biztos Ó Nagyságának előlülése alatt. A' belső tanácsban megüresült helyekre (senatorokká) választottak. Vojdisek Jó'sef, eddig főjegyző 83; Pisztory Jakab 83; Patachich Jó'sef 62 szóval. Város kapitánynak Eicholtz János 64; főbírónak Makk Antal 69; polgármesternek Szeeber Károly u. u. 96 szóval meghagyattak.

1834/3 a' Pesti m. k. tudom. Egyetemenél Nagyságos Rectorrá választott Nagys. Schedius Lajos úr, kir. Tanácsos, philos. Dr. az Aesthetika Professora, több vmegyék táblabírája, a' magyar tudós Társaság 's több külf. tudós Társaságok tagja. Dekánokká választották pedig az illető karok, névszerént a' theologiai: Ozwald Ferentz prof- urat 's a' t. a' törvényi: Miksó Pál hites ügyvédet; az orvosi Csurgovics Sándort; a' böltselkedési végre Dégen János prof. u. u.

Unghvárról, Jul. 22-kén 1834. A' tavalyi esztendő kedvetlen volt a' Gazdákra, de az idei még szomorúbb. Tavasz óta csak kétszer esvén az eső és e' mellett nagy forróság (28 gr. az árnyékban, Rom.) folytán- uralkodván, minden kisült. Julius elején már el kezdődött az aratás és igen tsekélyül ütött ki. A' rozs felette hibás, az árpa a' magvát is alig adja ki, a' búza vala-

menyivel jobban fizet. A' zab most kaszálódik, és igen ritka. A' Tengeri igen szépen mutatta magát, de a' szárazság miatt, többnyire meddő. A' szőlőkön nagy a' termés, de a' levelek kezdnek sárgúlni, és száradni, a' fürtök pedig fonyadni. Legnagyobb szükségben vagyunk a' széna dolgában, (takarmányban) mert a' kaszálókön még a' gyöker is ki sült. Egy öl széna vala tavaly 400 f. vál. az idén pengőben sem fog lehetni annyiért kapni, mért éppen nints, minden reményünket lehetetjük a' krompérban, v. krumpliban, mert az igen szép állapotban van. Mind e' mellett is a' gabonának egy Posonyi mérő 3 f. a' búzának 5 f. a' zabnak 2 f. 30 kr. Váltóban az ára. Minden féle kerti gyümölts jól mutatkozott, de a' nagy forróságban mind le hullott, főképen a' szilva.

J e l e n t é s.

Egy jól nevelt és kedvező bizonyítványokkal bíró oskolákat végzett Ifjú, a' ki magyarul és németül alaposan tud, és a' frantzia nyelvet is meg lehetősen érti, kívánna valamely úri Háznál akár Ausztriában, akár Magyar-Országön Udvari-Tanítói hívatalt vállalni. Bővebb tudósítást adhat felőle, a' Bétsi Magyar Újság szerkeztője, a' Landstrassen Nro 315.

A' Pénz folyamat Augustus' 4-dikén;
közép ár:
A' Státus' 5p. Centes Obligátiói 98
Az 1820-béli sorsosok: 202
Az 1821-béli hasonlók: —
Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátiói: 56 21/32 for. keltek, mind Conv.
Bank-Aktziák keltek 1230 for. ton
Conv. Pénzben.

Szerkeztető és Kiadó M á r t o n J ó s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomatót: Nemes. Haykub Antal. (Obere Bäcker - Strasse Nro 755.)